

Ett andligt föredrag af den odödliga domedagsprofeten Anders Berggren, håll...

Berggren, Anders,

73 Cg Br.

National Library
of Sweden

Teol.
Apostol
(Pav)

Ett andligt föredrag
af

Den odödliga domedagsprofeten Anders Berggren,

hålllet i Stockholm den 8 Oktober.

I Guds Faders, Sons och Den Helige Andes namn, Amen!

Uti många år hafwa wi läst om den yttersta domen, de dödas uppståndelse och ewigt lif. Detta Guds löfte har ännu icke gått i fullbordan; och det är icke Guds mening eller oß nyttigt, att wi skola höra och weta det, utan det måste ske såsom lofwat och skrifwet är. Det är också en uppenbar och klar sanning, att, när de döda skola uppstå, hwarför eller huru skulle då tillgå, om wi, som lefwa nu skulle dö, Jesus kan icke hålla bröllop med döda; derföre will han att wi skola lefwa, såsom han gör.

Att se en menniska, som af ålderdom, sorg, förförljelse och lidande förlorat sin ungdoms fågning, det är iugenting att wärdera; men till att höra Guds wisa och wäl betänkta uträkning om hela werldens frälsning, det är märkwärdigt, samt något att wärdera och taga i noga betraktande.

Gud är en ande, ett oshyligt wäsende, och Jesus kan icke sjelf komma, förrän det sker med stor makt och härlighet, som han sagt hafwer (Matth. 25: 31). Nu finnes ingen djefwul eller menniska, som kan förbjuda Gud och Jesus att uppfylla sina löften samt uppenbara sig för hwilken han behagar (Matth. 11: 27) och sätta sin ande på hwem han will och behagar (Ef. 42.) Matth. 12: 20) att utföra domen till en seger efter Jesu befallning. Men förrän detta sker säger Gud sålunda: Si, hwad komma skall förkunna jag förnt, och ny ting, förrän det sker låter jag eder det höra (Ef. 42. 9.

Och Jesus säger: När sanningens ande kommer, han skall leda eder uti all sanning. Han skall icke tala af sig sjelf, men det han hörer skall han tala, och det som skall ske skall han förkunna eder (Joh. 16: 13). Och nu är det Herrans wilja och befallning, att det skall förkunnas förrän Jesu Kristi tillkommelses dag, på att ingen må frukta eller räddas för domen och Jesu återkomst; ty han kommer icke för att döma werlden, utan den skall warda salig genom honom (Joh. 3: 17), och taga oß till sig, som han lofwade wid sin afresa (Joh. 14: 3). Ty nu skall Herrans ord gå i fullbordan, som han säger genom profeten: Tröster mitt folk; talar lustiga med dem och prediker, förty desz tid är fullbordad, misgärningarne förlätne och de skola få dubbelt af Herrans hand för alla sina synder.

Men bereder Herranom vägen och gören en jennare stig för wårän Gud. Ty alla dalar skola upphöjas och bergen förnedras och det ojemnt är skall slått warda. Och Herrans härlighet skall warda uppenbarad, och allt kött skall till sammans. Se all Herrans mun talar (Ef. 40). Amen.

1886

Ps. 165. Gif att Guds ord öf lyser så, att wi i mörkret icke gå, men genom denna jemmerdal, må wandra till Guds fröjdesal. Amen.

När Gud hade skapat menniskorna i paradiset, då förbjöd han dem wid lifwets förlust, att äta af kunskapens träd på godt och ondt, men då djefwulen det hörde, dröjde han icke mer än 9 dagar utan infant sig, och genom ormen talade till den lättrogna qwinnan och förmådde dem att äta af det förbjudna trädet, och då kom döden i werlden, deröfwer blef Gud vred, och förbannade ormen och marken, men gaf ett löfte, att qwinnans säd skall söndertrampa ormens hufwud, satans makt och wälde, 1 Mos. 3: 14 och tillika gaf Gud satan och döden lof att råda och regera i sextusen år, hwilket djefwulen wet, derför sade de till Jesus: Du Guds Son hwad hafwe wi med dig att göra, äst du kommen att plåga öf förv än tid är. Matth. 8: 29. När då 4123 år hade till ända gått af den bestämda tiden, lät Gud föda sin Son på det, att genom honom skall alla af Gud skapade menniskor frälsta och salige warda. Ty de äro af Gud skapade till ewigt lif och efter sitt eget beläde, fast djefwulen wållat deras ofärd, är roten och upphofwet till allt ondt som sker i werlden, men det är icke wår himmelske faders wilje att någon skall förtappad blifwa. Matth. 18.

År 1877 war den utsatta tiden fullbordad, och då lät Jesus skrifwa att han wille komma, så wida fem kunde finnas som trodde hans ord, samt woro beredde att gå med in i Bröllopet innan dörren stängdes, Matth. 25: 10. Men som inga trogna fans som wille wara Jesu wänner och bröllopsgäster, kunde icke bröllop ske, ty utan brud och gäster som bewittna akten kunde inget bröllop ega rum eller försiggå.

Sammalunda war med Gud, då icke tio rättfärdiga kunde finnas uti Sodom kunde icke Gud återtaga det han till Abraham sagt, att staden skulle med eld förtäras, och deras sasaräckande öde war, att de icke trodde hwad de båda Guds män förkunnade utan höll det för gabberi; men Jesus säger likwäl: de Sodomis land skall lyckligare wara på domedag än detta släktet, ty de hade inga skrifter att tro och efterleswa nu. Matth. 11—24: 10.

Och som wi nu en längre tid läst om den yttersta domen, de dödas uppståndelse och ewigt lif, samt det härliga rike öf tillredt från werldens begynnelse. Matth. 15: 40.

Det skulle wara ett sasaräckande öde om wi endast hafwa ett löfte derom; men aldrig komma i åtnjutande eller besittning deraf; då war Gud icke rättwis om han blott utgaf ett löfte, men aldrig höll eller fullborde detsamma.

Ja wisserligen, Gud kan ej wara en lögnare, och Jesus wid sin himlareja sade: om jag går bort, skall jag likwäl komma igen och taga eder till mig, att der jag är skolen I och wara. Joh. 14: 3.

Och nu sedan tiden är fullbordad, misgurningarna förlätna och tecknen äro komne som Jesus sade skulle komma före hans tillkommelse och werldens ända, Matth. 24. Nu will och skall Jesus komma och fullborde sitt gifna löfte blott han finner några som kallas wisa jungfrur, som gå med in inuan dörren stänges, Matth. 25: 10. Men de äro få som med trons olja uti sina hjertans lampor beredde äro, ty den porten är trång och den wägen är smal, som drager till lifwet och få äro de som finna den men många gå på den

breda vägen som drager till fördömmelsen, frälsningsarmén och alla falska kristna som Jesus sade skulle komma från deras vilseledande lära warnar Jesus alla i Matth. 7: 15. Ty de äro blinda och då två leda hwarandra falla båda i gropen, säger Jesus, men hans ord och lära är af så trodt och efterföljt, utan många äro swärjare, Guds namns misbrukare, omåttliga supare, hatar och föraktar nästan, kiswa och tråta med hwarandra, och det står illa till med många af kristenheten. Dertför säger Gud, det är ett röfwadt och skingradt folk, de äro uti djefwulens fångahus, wordne till rof: och ingen hjelpare finnes som säger få dem igen. Es. 42: 22. Så är Guds klagan denna dag.

Dertför har Gud befalt mig att skrifwa liffens bok som yrker och påstår att till kristi domstol skall djefwulen framstaffa och återlemnna alla han till sig röfwadt, och i hans wåld äro judar och alla han begagnade till rebskap wid Jesu korsfästelse och döb, om han tager dem från hafwet eller helwetet Uppb. 20: 12. Ty detta wore orätt och syndigt, om de skulle wara i helwetet i ewig tid för vår frälsnings skull. Wid Kristi domstol skall församlas allt folk, och en sann kristen måste medgifwa, att det war djefwulen som war skulden till synafallet i paradiset, är roten och upphofwet till allt ondt i werlden, har mördat Guds egen son, bedrager alla. Uppb. 12. Menniskorna fingo sin dom i paradiset, som ännu fortfar. Jesus blef ostyldigt dömd wid Pilatus domstol, nu måste det wara rättwist att satan kommer fram wid Kristi domstol för att dömas att dö, såsom Jesus måste dö på korset.

Gud will att alla menniskor skola frälste blifwa och till sanningens kunskap komma. Och det är en ren och klar sanning att djefwulen är wållande till menniskornas affall och olydnad. Dertför säger Jesus: I skolen förstå sanningen och den skall göra eder fri. Joh. 8: 32. Och när Sonen gör eder fri, då ären i rätteligen fria.

Och nu har Jesus sändt sanningens ande för att leda eder uti all sanning samt förkunna det som ske skall, Joh. 16: 13, 14, och dertföre will Gud låta hålla detta föredrag.

Uti liffens bok har Gud wälsignadt alla, som han lofwade Abraham då han war lydig och offrade sin son Isak till brännoffer, då sade Gud i din säd skall allt folk på jorden wälsignade wara för du denna min röst lydt hafwer 1 Mos. 22: 18, att lyda Gud är en twungen och willig sak.

Ske kunde Moses skrifwa lagen på Sinai berg, utan Gud ingifwit och sagt honom det, aldrig kunde jag wåga eller utfundera att skrifwa liffens bok hwari djefwulen är kallad och ständ, att möta mig wid Kristi domstol som boken ontalar om icke Gud befalt och ingifwit mig det.

Den är en kostelig perla som Guds wälsignelse är skrifwen uti.

Det många bedja om i sina böner. Liffens bok är maktpåliggande och oundbärlig wid Kristi domstol, dertför gret Johannes swärligen att ingen fans wärdig att upplåta boken eller se på den. Uppb. 5: 4. Samma förhållande är i denna dag; den är skrifwen, innan och utan, som han såg, och Johannes wisste att utan der kan ingen frälsning ske eller äga rum dertför grät han.

Nu gråter Jesus öfwer detta oiwärdiga, otrogna och gensträfwiga menniskoflägte, såsom han gjorde öfwer Jerusalem och jag måste och gråta, ty det

är swårt att se glädjens Gud gråta, som en gång skall astorka tårarne på alla sina barns ögon. Es. 25: 7. Uppb. 21: 4.

Då Jesus kom ridande på sluttningen af Oljoberget, der hela staden kan tagas i betraktande, och när han såg des härlighet och det makalösa templet, grät han och fälte strida tårar, ty han visste, att syratio är derefter skulle allt förstöras och till ruiner förvandlas. Jesus visste också, att han en kort tid derefter skulle der dömas och undergå dödsstraffet.

Och han sade till Jerusalems innewånare: Om du visste hwad din frid tillhörde, wore du det i denna dag dig betänkande, men nu är det fördoldt för dina ögon.

Sammanlunda säger Jesus i denna dag till hela kristenheten, det är fördoldt att många äro uti djefwulens fångenskap, som Gud säger. Och det straffet är fördoldt, som skall öfvergå otrons barn och Jesu motståndare.

Det är fördoldt den härlighet, som väntar Guds folk, efter straffets öfvergång.

Och det är fördoldt att Jesus nu will komma och hålla bröllop till hwilket Jesus huder alla sina wänner i dag att bewista det samma och det uti lesiwande lifwet, ty Jesus lesiwer, och han will wi skola och lesiwa. Ty ingen kan hålla bröllop med döda menniskor, och Guds wilja är fördoldt och Jesus ord äro icke trodde, men ack, den som kunde öppna de blindas ögon, då singo de se och förnimma en stor gjädje, liksom röstwaren Barrabas, då han med bafwan wäntade i fångahuset, att föras ut till att korsfästas, men får höra i stället, du är fri och skall gifwas lös, Jesus, Judarnes konung har i ditt ställe. Ingen kan beskrifwa den glädjen som öfverraskade honom då han det hörde.

Sammanlunda kan nu Jesu trogna wänner glädjas när de få höra från Jesu mun, du är fri från döden och satans fångenskap; ty Jesus har gått i döden i vårt ställe. Och Jesus säger: Du är fri från döden och domen. Joh. 5: 24. Och Jesu ord äro samma, derföre böra wi glädjas och tacka och lofwa honom före.

Ty döden är swår att genomgå, swårt för den, som ligger uti des mörka klyft, sorgligt och för wänner och anhöriga, att se den lidandes dödsplågor, och det måste wara en stor glädje att wara fri från allt sådant och Jesus säger: Allt hans trogne skola icke smaka döden tills de få se menniskornes son komma i sitt rike. Matth. 16: 28.

Men den som icke tro Jesu ord, han kan icke glädjas med sin wälgörenhet? Derföre måste Jesus gråta, att det är så som tro och efterlesiwa den kära Gud och gifwit hafwer, för att få ewigt lif. Gud hafwer tillsatt och förordnad konungar och regenter, hwar uti sitt rike på hela jorden, för att styrta och leda folket, efter Jusu lära samt skaffa den lidande rätt, och den nödstälde hjelp.

Men huru skötes detta dryga kall och embetet Gud dem anförtrödt.

Jo, på ett wårdsöfvt och för Gud till förargelsewäckande sätt, ty de fråga icke efter kära Jesu lära, för att winna det ewiga lifwet och saligheten. Men konungarna gå gent emot Guds wilja och befallning! De tänker endast på att anskaffa mordwapen, samt låta lära och öfwa sine underfätare att blifwa krigare och mandråpare. som Gudi förbjudit hafwer, förty han säger: Allt krig och blodig klädnad, skall uppbrännas och af eld förtärd warda. Es. 9: Och

det heter: Ingen mandråpare kommer i Guds rike. Uppb. 21: 8. Och den som aldrig tänker att dräpa, behöfwer inga mordwapen, utan lyda Jesus, älska nästan som sig sjelf, wara fridsamma mot hwarandra. Ty de kallas Guds barn. Matth. 5: 9. Ty allt krig är af djefwulen. Der säger Jesus: Den som tager till swärd, han skall förgås dermed; icke mente han krigare-swärdet, utan dödens skarpa lia, som affskär lifstråden, för att få dem nöd i grafwen, för att pinas och förgås.

Jordens konungar och regenter lefwa som rik: mannen, med stor ståt och dyrbara grannlåter, och allt det måste landets skattdragare betala. Konungarne hafwa öfwerflöd på allting, silfwer guld och rikedomar; men det säger Jesus: I skolen icke församla eder på jorden. Matth. 6: 19. Och det är swårt för en rik att komma in uti Guds rike, ty när Jesus kommer som är Konung och Herre öfwer alla på jorden, då skall han sitta på sin härlighets stol, och för honom skall församlas allt folk och han skall skilja dem.

Och de som lydt Jesus, som han sagt, komma på högra sidan, men de som icke kläden nakne, gifwit den hungriga äta, icke herbergerat den hus behöfwaude, komma på wenstra sidan.

Och till de på högra sidan heter det: Kommen i wälsignade, men till de på wenstra sidan, säger han: Gån bort i förbannade uti ewig eld. Matth. 25: 41 42. Denna Jesu dom, kan aldrig ändras, men är ryslig att höra och mottaga, och det är en klar sanning, att konungen och presten som döda äro, men icke gjort som Jesus befallt, kläden nakne, herbergerat, den huswille o. s. w., besinner sig nu uti den dömda pinan till domedag. Derföre will Jesus warna alla derifrån, såsom den rike mannen bad för sina fem bröder, att de icke måtte komma uti samma pinorum han war. Lukas 16: Men fick till swar: Tänk att du hade godt, medan du lefde; v. 23. Sammalunda säger Jesus: I dessa sista dagar, ty när döden kommer med sitt skarpa swärd då är konungamatten och all härlighet slut och förswunnen. Så wida icke omvändelse och bättring deß för innan sker.

Det är nödwändigt att tro och lyda Guds Son, för att få behålla det ewiga lifwet samt undwika Guds wrede. Joh. 3: 36.

Alldrig tro någon menniska, utan det Gud och Sonen talat hafwa, förth otrons barn gå det alltid illa och får en ända med försträckelse, såsom de som icke trodde Noak som förkunnade om Guds wrede att en flod skulle komma, för deras synder och ondskas skuld; men ingen wille tro det. Derför måste förgås i floden sammaledes war med de som icke trodde Abraham och Loth som förkunnade om Sodom och Gomorra som Gud sade skulle med eld förtäras; men de trodde det icke, derföre måste alla förtäras i lågorna.

Dessa hade inga skrifter att tro och esterlefwa såsom nu är, derför säger Jesus: de Sodomers, skola warda lyckligare på domedag än detta otrogna släktet, Matth. 11: 25.

Uti dessa sista dagar äro många falska willoläror uppkomne till ett tecken till Jesu återkomst, som han sagt, frälsningsarmen, baptister, mormoner, Waldenström, och flere läjarepartier, men alla äro de i saknad af den rätta trons brinnande olja uti sina hjertans lampor, som Jesus kallar för wisa jungfrur, Matth. 25: 10 som gå med in innan dörren stänges.

Men de kunna icke tro Jesu ord, de wille icke tro att samme Gud lefwer som talade med sina tjenare och profeter i gamla tiden, då Gud sade till Mose: Jag skall uppväcka en profet, såsom du äst och gifwa mina ord i hans mun, han skall tala allt det jag bjuda will. 5 Mose 18: 18. Och det är Gud sjelf som talar genom mig, derför hör det wara trodt och efterleswat.

Men de wilja icke tro, att wi skola få en domedag, och Jesus kan uppenbara sig för dem han will, och sätta sin ande på sin tjenare att utföra domen till en seger. Matth. 12: 18, 20. Och den seger kan icke winnas, utan med lifsens bot Gud skrifwa låtit, men den kan ingen tro läsa och förstå, som är till tröst och glädje för alla Jesu wänner.

Men Jesus säger: Utan en blifwer född på nytt, kan han icke se Guds rike; Joh. 3: 3. Det will säga: Ny tro, ny Guds ande, nytt och heligt lefwerne, nytt tänkesätt, i stället för tänka på jordens fåfängligheter. Tänka på att kunna få ewigt lif och salighet.

Ny kärlek till Gud och nästan.

På så wis, menar Jesus med den nya födelsen, och Gud älskade werlden att han utgaf sin ende son, att alla som tro på honom, skola icke förgås utan få ewinnerligt lif.

Nu är tiden inne att Jesus har förwärswat det ewiga lifwet åt alla sina trogna, att slipa att komma i grafwen och förgås, som Gud sjelf säger. Ef. 25: 8.

Men hwem tackar Gud och Jesus för deß wälbetänkta uträkning till menniskoflägget? ingen finnes som det gör.

När satan stulle försästa och döda Jesus, hade han många tjenare som woro beredwillige att verkställa domen, och Judas fick en stor summa för han gaf tillkänna hwar Jesus kunde gripas.

Men nu när satan och ormahufwudet skall krossas, djefwulen dödas och till intet göras, innan Jesus kommer. Men nu har inga wänner som göra biträde eller wäga ett öre för Jesu skull och satans nederlag och dödannde.

Det war omöjligt för satan att döda Jesus, utan med menniskohänder och biträde (alldeles omöjligt) lika omöjligt för Jesus att komma och hålla dom och bröllop utan menniskohjelp och biträde till att döda och krossa satan och ormahufwudet, med hela deß magt och wälde som Gud befalt, 1 Mosb. 3: 15, men nu will ingen lyda Gud och hjelpa Jesus, samt göra honom biträde och tjena honom, eller tro honom.

Derför måste han gråta. Jesus säger den tid kommer då de döda skola höra Herrens röst, det skall snart ske, och genom tro på Jesus får hwar och en magt att uppfalla sina ifrån slägte till slägte och om man då säger: Står upp! I döda och kommen för domen i Herrens namn. Då höra de som afsonnade äro och hwila i Guds wäld, men de som äro döda och i satans wäld äro: de höra intet; men om han då säger: står upp I döda och kommer i satans namn och magt. Då höra de som i hans wäld äro, och det är tydligt och klart att de som dödt i satans wäld, kunna icke stå upp i Guds wäld, men sedan får icke satan magt med dem utan kommer in i Guds rike med en förklarad lekamen och mottager den ewiga glädjen. Derför säger Gud: Trösten mitt folk de skola få dubbelt för alla synder. Ef. 40.

Öch då får wi alla erfara en dubbel glädje att träffa wänner och bekanta som warit i dödens och satans wäld. Men då warda fria och der blifwer glädje att finna wänner och anhöriga, som wi här med gråt, sorg och ledsnad beledsagat åt jordens stöte, men der åter se hwarandra och aldrig mer stillas åt.

Öch der blifwer ett härligt rike och ewigt glädjande bröllop som Jesus hjudit alla till, ty salige äro de som kallade äro till lammets bröllop. Uppb. 19: 9. Öch som J nu ären hjudne, önskar jag eder alla wara ewigt wälkomne. Wi kunna med glädje tacka och prisa Jesus som will komma och frälja oss från denna mödosamma tråkiga jemmerdalen, till den glada tröjdesalen. Nädens nu icke för domedag, ty de orden stoia gå i fullbordan som himmelens härålder sade wid Jesu födsetimma: Si jag bådär en stor glädje som all folk weberfaras skall, Luc. 2: 10. Utan glädjens, fröjdens såsom den himmelska härskaren v. 14. Öch såsom en brud glädjas, när hon skall gå en kär brudgumme till mötes, då föreningsbandet skall sammanknytas, och detta blifwer en allmän glädje som ingen sann kristen mottrida kan. O, huru olycklige skulle icke menniskoflägdet wara, om så finge tillgå wid kristi domstol, som hjewulen och frälsningsarmen m. fl. Satans tjenare wilja hafwa det. Då skulle den ena makar stillas från den andre; barn från föräldrar och desse från barnen, somliga till ewigt lif och salighet, och somliga till ewig död och pina; det kunde aldrig blifwa någon glädje i Guds rike, om de woro i saknad af sina wänner och anhöriga om de besunno sig i pinorummet. Men de förutnämde wilja icke tillåta en allmän glädje. Ack, du menniska, huru kan du tänka så illa, ditt hjerta måste wara hårdt som sten och svart som sot, Jesus kan icke låta sig nöja med en så fast wärkande ställning som han lidit döden för alla, ingen undantagen. Wi kunna se det swar arbetarne i wingården fingo; må jag icke göra i min sak som jag will. Tycker du illawara att jag så goder är, Matth. 20, och läs Uppb. 7, huru Johannes såg 12 Israels släkten med 12 tusen i hwarje släkt, och sedan en stor skara den ingen räkna kunde af hedningar, folk och tungomål, ständande för staten med hwita kläder och palmer i händerna. Alltså böra wi tro och förstå, att den tillkommande nya werlden blifwer ingen anderwerld, utan naturlig. Ty en ande kan icke bära hwita kläder eller rosor i händerna, och Johannes såg äfwen det nya paradiset nedkomma från himmelen, Uppb. 21, samt lifsens träd bära frukt, Uppb. 22: 2. Att uttyda och förklara bibelordet efter Guds och Jesu rätta mening är alldeles omöjligt för någon menniska om icke Gud sagt det förut. Men hwad menar Jesus, som säger we dem, som hafwande äro och dia gifwa i denna sista tiden, Matth. 24: 19. Det är icke hafwande qwinnor han menar, utan de som äro fulla af den ondes anda, gifwa elaka menniskor råd. Öch efter domen, säger min Herre, kommer icke snart, och wi får ingen domedag i vår tid och det är en fantast som förkunnar derom. Men Jesus säger; waken, ty J weten icke tid eller stund han är kommande, Matth. 25: 13, och det är en onyttig tjenare, som kommer i det yttersta mörkret, versen 30, och der blifwer gråt och tandagniflan. Men hwad menar Jesus, som säger: Weder att eder flykt icke sker om wintern eller om sabboten, Matth. 24: 20, före Jesu ankomst och förödelensens stygghelse begynner, slår åskan eld i kyrkor och boningshus, städer och byar,

ty allt skall med eld förstöras och då måste folket fly på marken och bergen, och om detinge ske om vintern, skulle menniskorna förgås af köld. Dersför sker det icke om vintern, och om sabbaten icke heller, ty då söker folk kyrkorna, och om då åskan slår eld i dem, kunde de blifwa innebrända, ty intet menniskolif får tillspillogifwas. Fast himmel och jord skall förgås och förwandlas skall detta släktet icke förgås, säger Jesus, Matth. 24: 34. Hwad menar Jesus att hans ord icke skola förgås. När domen skall hållas, skall bibeln, gamla och nya testamentet samt liffens bok, och uti dessa böcker äro alla Jesu ord skrifne som skall dömas efter, wid Kristi domstol, Uppb. 20: 12 och sedan skola de följa med in i Guds rike och aldrig förgås. Men hwad menar Jesus, som säger, att hans tillkommelse sker; der åtelen är, församlar sig ock örnarne, Matth. 24: 28. En åtel är ett dödt boskap, som af menniskor förfastadt är, och örnar och andra roffoglar samlas för att söka sin föda. Nu är det mig Jesus liknar wid en åtel, som är föraktadt och wanwördadt af menniskor men har instämt och kallat djestvulen och alla hans onda andar att möta mig wid Kristi domstol för det han mördade Guds egen son och bedrager hela werlden, Uppb. 12. Och de samlas kring mig såsom örnar och roffjur kring ett as, och står rådvill och förlägen, solen mörk och himlens krafter häfwa, men då kommer Jesus från himmelen, såsom skrifwet är uti liffens bok samt Matth. 25: 31. Nu säger Jesus, hwilken är en trogen och snäll tjenare Herren hafwer satt öfwer sitt husfolk att gifwa dem mat i rättan tid, Matth. 24: 45 att tro att det Gud och Jesus talat hafwa och att vara så fintlig och snäll att kunna wederlägga allt det satan och hans tjenare wilja förebära, och i rättan tid. Jcke går det an för den som skall göra bröllop, att wänta med att hafwa iordning tills brudfolket är i salen. Sammaledes är med dem, som äro tillsatte att gifwa husfolket mat i rättan tid. Jcke går det an för dem att wänta tills folket behöfwer den, och matkocken lemnat tilljud ifrån sig. Sammalunda går icke an för en Herrens tjenare att wänta med den tröst och hugswalelse som folket behöfwer för Jesu ankomst som Jesus liknar wid mat, derför säger Gud: trösten mitt folk och Jesus säger: ser upp och lyfter hufwuden upp ty då skallas eder förlofning, Lukas 21: 28. Jesus har aldrig lofwat någon förlofning förr än wid hans återkomst derför böra wi glädjas och fröjdas att Jesus nu will komma och förlofa oss från denna träldomsjemmerdalen och taga oss med sig in i den glada brölloppsalen. Amen.

Ja högre, klarare än guld, och solen
 Wår kropp skall skina, ärofullt för stolen
 Den gode Guden ikläder oss skruden,
 Som han lofwat åt den käre bruden;
 En ewig oförgänglig fröjd der blifwer
 Som fredens Gud i himlens höjd oss gifwer
 Der Jesu wänner med palmer i handen,
 Loffjunga Lammet, som de sina känner.

